

Betræktning.

Sandselig, laudelig siger jeg dig: Udenat nogen bliver født paany, kan han ikke se Guds Rige. Joh. 3, 3.

Der siges undertiden om en eller anden, at han er født til at blive noget stort. Der mærkes Anlæg, Evner og Kræfter i Barnet, der synes at peges ud over det almindelige.

Til andre Tider hører man, at denne eller den unge Gut er bestemt til noget stort. Man ser nemlig hvorledes Faderen gjør sig af unlig Pliid og ikke sparer nogen Udgift, Omsorg eller Anstrængelse for at dagliggjøre Gatten til høiere Stilling. Vi ved, at mere end en Fader skaffes i sine Forhaandlinger. Den som var enten født eller bestemt for det store i Verden, ender jo ofte desværre sit Liv i Elendighed.

I en helere Forstand er vi alle fødte og bestemte til noget rigtig stort. Ja, til noget saa stort, at ingen Stilling i Verden kan sammenlignes med det. Gud skabte nemlig Mennesket til Uovertraffelighed. Bødt Maal er jo at leve og rejse med vor Herre Jesus i al Evighed, at vi blandt Engle og at holde Kirkegang med de Helliges Skare i det nye Jerusalem. Hvad er det store i Verden mod det?

Da til dette er vi alle borte fødte, men bestemte av vor himmelske Fader. Thi han vil, at vi alle skal blive salige og komme til Sandheds Erkendelse. Og med det Maal for sig har ogsaa han søgt noget paa os. For vor Skuld sparede han ikke det Hæderlige han havde, sin egen Søn, for vor Skuld lod han den Helligaand komme, som kaldte, oplyste, helliggjør og opholder.

Men trods alt, hvad Gud gjør for Menneskene, er der mange som aldrig naar Maalet. De bliver ikke det hvortil de var fødte og bestemte. Men de kommer i evig Elendighed. Her kan vi i Sandhed tale om Skuffelse og forleilet Liv. Der er Grund til Beklagelse. Skal et Menneske naa sin Bestemmelse, blive det hvortil født, saa maa han fødes paany. Thi uden at fødes paany, kan ingen se Guds Rige, eller komme derind.

Spørger vi Menneskene om, hvad

der maa til for at blive salig, saa vil Svarene blive, at vi maa gjøre noget. Hvad vi maa gjøre, det vil blive naturligt og forskelligt forklarret af de forskellige. Men gjøre noget, det maa vi. Menneskene lægger Bøgt paa Gjerninger, Gødsel, Opførelse. Man vil ogsaa gjøre sig berømt til Himmelet eller fjerne Himmelen med noget af vort eget. Pengeslykterne, som bringes, er forskellige i Stærrelse og Værdi, men noget maa der til. Har da et Menneske ødet sit eller været som det sig har og har efter Kongedens Mening, saa er Afgangen til Himmelen aaben.

Man behøver bare at høre Jøffs samtale en Dag eller høre russiske Mgtaler for at see Høis for at livet, end Gjerning, Opførelse o. s. v. giver Afgang til Himmelen. Og vi trænger bare at se ind i vort eget Hjerte for at forstaa, hvor meget vi selv er smittet af disse Meninger, og hvor let vort eget Haad om Salighed græder sig paa, hvad vi har gjort og hvad vi er. Gudsøer nogle sig her for Selveddrag. Vi ved, at dette er galt og farligt, men — vord dig, om du ikke har noget af denne Særdeig i dit Hjerte.

Hvad siger saa Jesus, at der trænges for at se Guds Rige?

Han taler ikke om noget, som Menneskene maa gjøre, men om noget som Gud maa og alene kan gjøre — at føde Mennesket paany. Menneskenes Arvo synes ofte at være store, naar der sørges om, hvad en maa gjøre for at blive salig. Men de synes da ikke at være aldeles umulige. Og derfor prøver saa mange paa at ude det, som de tror kræves. Men Guds Krav er jo ganske anderledes stort. Gud kræver jo det for Menneskene umulige. Thi af alt umuligt, maa jo det at føde sig selv være det umuligste. Kan en Død give sig selv Livet? En Eng kan nok ved Livets underlige ibornde Kræfter blive frisk igjen og staa op fra sit Svælg. Men en død Mand, lætter sig ikke ved egne Evner og Kræfter ud av sigsken. Det kan Gud alene gjøre. Han er Livets Gud. Det som kræves af os Mennesker for at komme ind i Himmelen er altsaa en Gjerning som Gud alene kan udføre. Det er ny Fødsel, ny

Skabning. Og til denne indre Forandring i Hjertet kan Mennesket ikke bidrage noget af sine Kræfter, fordi de ingen sandelige Kræfter har, saa længe de ikke er født paany. Men Gud kan borttage Stenhjertet og give et Hjælsjerte. Han som giver det naturlige Liv, kan give ogsaa det av alle Mennesker for at se Guds Rige.

Spørker er dette nødvendigt? Fordi vi ikke fødes med Evner og Kræfter der peger opad, men med en forberedt Natur.

Vi er alle fødte med Synd, som bærer i Naturens Barm, borte Forberedelse og onde Tilbøjelighed. Slegdets talet der meget om i vore Dage. For Slegdets som Mennesker er en ubøggelig Bort. Den kommer os ude fra Guds Rige. Thi hvad som er født af Sjæl er Sjæl. Og Sjæl og Blod kan ikke se Guds Rige. Og det gjælder ikke bare nogle som iblandt os, hadsamme, som er fødte af meget hette Forældre og i hette Omgivelser og har nydt en slet Opdragelse. Ikke bare de, som omtales som de „Faldne“. Nei, det gjælder os alle. Endog Romereren, Raadsherren Mikodemus. Hvem du altsaa er, saa gjælder det: uden at nogen fødes paany, kan han ikke se Guds Rige. Dette er Jesus egne Ord: og han bekræfter dem med et dobbelt laudelig. Min Ven, du haaber at bli salig, du er bestemt af Gud til et evigt Liv, men er du ogsaa født paany? Eller kan du ikke komme ind her, hvor Gud bor. Dit Liv vil blive forleilet, din Evighed ulæstelig.

Den Veit er vid, den Veit er bred, som ber til Helveds Rigenad ned, og mange der forsvinder; den Veit er trang, den Veit er smal, som ber til Livets lyse Sol, men saa er de, den finder — o Menneske, o Menneske, i Tide dig befinde!

Saaledes lader da Gud Menneskene paany? Det er den Helligaands Gjerning. Og Guds Gjerninger kan ikke vi forklare og forstaa. Vi ved, at det sker ved Ordet og ved

Daalen. De døde Ven, som Profeten Esaiel saa i Valen, blev levende ved at høre Herrens Ord og ved Herrens Røst. Thi saa siger den Herre Herre: „Se jeg lader Vand komme i Eder, og I skalde vord levende“ (37, 3).

Derfor brug Herrens Ord. Dermed vil Vandet virke i dit Hjerte, og du skal blive født paany, og saa en gang blive evig salig — det hvortil Gud hørte dig ved Jesus Blod. Da opnaar du din Bestemmelse. Gud give, at det maa ske med dig som læser dette!

(„Kirkefædende“)

Saaledes opbygges Guds Kirke.

(Af Pastor Vorge“)

Saaledes lader Gud Himmelen for Samtalen ved dette Røde. Vi er samlet som Repræsentanter fra forskellige Menigheder — Kirker. Og som hadsamme burde vi være og er vi alle alle interesserede i dette Spørgsmaal. Vi er jo med i Kirken Arbejde hver paa sin Kant.

For at saa et ret Bort paa Spørgsmaalet maa vi først spørge: Hvad er det vi skal bygge — opbygge? De som driver med Uagtsomme maa vide, hvad Slags Bygning de skal opføre. De maa have Regler at efterfølge; de maa have en bestemt Plan. De maa vide, hvad Slags Materialer Bygningen skal bygges af.

Spørgsmaalet for os er: Hvordan opbygges Guds Kirke — Guds Menighed — Guds Rige paa Jorden. Ikke et verdsligt Rige eller en Forening. Hvad er da Kirken? Hvad Slags Bygning er den?

Kirken er „de Helliges Samfund“. Saa lærer Skriften os og saaledes befinder vi den i den tredje Artikel. Kirken er en Bygning, som bestaar af Kristne, Troende. Den bestaar udelukkende af disse. Ikke af Troende og Bantro, ikke af sande Kristne og Kramkriftne eller Gøstere, men kun af sande Kristne. Gud har indlyst den, Gud er dens Herre og Konge. Han selv bygger den med os og giver i sit Ord Anvisning om, hvorledes vi skal fremme den.

Math. 16, 15-19. „Men I, hvem siger I mig at være?“ Da svarede Simon Peter og sagde: „Du er Kristus, den levende Guds Søn.“ Og Jesus svarede og sagde til ham: „Salig er du, Simon, Jonas Søn; thi Kjød og Blod har ikke aabenbaret dig dette, men min Fader, som er i Himlene. Men nu siger ogsaa jeg dig, at du er Peter, og paa denne Klippe vil jeg bygge min Menighed og Helvedes Porte skal ikke faa Overhaand over den.“

Vi skal merke, at Jesus her siger: „Jeg vil bygge.“ Han er dens Ophav. Han siger: „Min Menighed.“ Den er hans Eiendom. Den er hans dyrkbare Giendoms, da han har grundet den ved sit dyrkbare Blod. Ef. 5, 23— „Kristus er Menighedens Hoved og han er sit Vægens Saliggjører. Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den for at han kunde hellige den i det han renkede den ved Vandbødet i Ordet forat han kunde fremstille sig selv Menigheden herlig uden Plet eller Runke eller noget saadant, men heilig og uforsøffet.“

Kirken betegnes som den levende Guds Menighed. (Tim. 3, 15.) Søn Kristus Vægen. (Ef. 1, 2, 3. Kristus er Hovedet og alle der tror paa ham er Lemmer paa dette Vægen; de udgjør et Samfund. Eller for at bruge det Billede som Skriften saa ofte bruger: En Bygning. Alle Kristne udgjør en stor Bygning, Kristus er Grundvolden. I Kor. 3—9. Thi vi er Guds Arbejdere; I er Guds Bygning. Efter den Guds Raade som er givet mig lagde jeg Grundvold som en vis Byggesten, men en anden bygger derpaa; men enhver er til, hvorefter han bygger. Thi ingen kan lægge en anden Grundvold end den som er lagt, hvilken er Jesus Kristus. Alle de, og kun de, som i Sandhed tror paa Kristus, bygger paa ham og er bygget paa ham.

Der er kun en saadan Bygning: Kun en Kirke. Hvor som helst i Verden der er sande Kristne saa hører de til denne ene Kirke, omend de kan være høist forskellige i mange Henseender, saa har de alle „en Herr, en Tro, en Daab, en Gud og alles Jorder, som er over eder alle igjennem edet alle og i eder alle.“ Ef. 4, 5. Derfor kaldes de Kristne „Guds Folf“ I Pet. 2, 9. Guds Husfolk. Ef. 2, 19.

Den Augsburgske Konfession, Art. 7 siger: Kirken er egentlig de Helliges og i Sandhed Troendes Forsamling.

Men vi taler ogsaa om Stedsmenigheder, om lokale Kirker. Af disse er der mange. Stedsmenigheder er en

Del af den hellige alm. kristelige Kirke, de Helliges Samfund. Den er i egentlig Forstand Forsamlingen paa et bestemt Sted af alle dem som i Sandhed tror paa Kristus; Vantro hører ikke til Menigheden. De kan være at de er Medlemmer, men for Gud staar de udenfor. Stedsmenigheden er en guddommelig Indretning. Gud indstiftede den i Jerusalem ved et stort Under, da han udgjød sin Raad paa Kvæsternes.

I egentlig Forstand er Stedsmenigheden en Samling af alle dem som paa et Sted bekender sig til Kristus. Mandt disse er Døftere, Raadgivere. De kaldes om Raadsmændene som en Kristens Hjelpeværker. Men som et Gavn samler alle Slags Folf — baade onde og gode — saa og Kirken. Vi skal ikke være, at vi fornaar at opbygge lokale Menigheder af bare lutter hellige Folf, saldfolkne, fridreie Menigheder eller saadanne som bestaar af bare Troende. Der er mange som har forsagt paa det, og som mener, at de gjør det. Luther siger: „Den barmhjertige Gud beovte mig dog den Kirke, hvori det er lutter Helgener. Jeg vil være og blive i den Kirke og den Hof, hvor der er Forsagte. Søge og Søge som erkender og føler sin Synd, Jammer og Rød, men som hiertelig luffer og raaber uden Afslidelse til Gud om Trøst og Hjælp og tror Søndernes Forsødelse og Uder Forsøgelse for Ordets Skuld de rent og usforfallet bekender.“

Altsaa Kirken er en aandelig Bygning bestaaende af sande Kristne.

Hvordan opbygges den da?

Dermed, at man gjør Folf til Kristne, gjør dem til Jesu Disciple. Jesu Befaling gaar høst ud paa, at opbygge Kirken, naar han befaler: „Gaar hen og gjør alle Folf til mine Disciple, idet I døber dem — og lærer dem.“ Naar denne Befaling efterkommes da opbygges Guds Kirke, og kun da. Ved Gjenfødsel maa man komme til ham den levende Sten — og værde selv som levende Stene — opbyggede til et aandeligt Hus. I Pet. 2, 4. Løse Stene passet ikke ind i denne levende Guds Menighed.

Saaledes er Kirken opbygget fra det aller første og indtil nu. Paa 1ste Pinsedag: „De som nu gjerne ommundede hans Ord blev døbt, og der lagdes den samme Dag benoed 3000 Sjæle til Menigheden.“ Men Herren lagde daglig dem til Menigheden som blev frelste. Ap. 6, 2, 17. Og der kom stedse flere og flere til, som traede paa Herrens, en Menighed, baade Mand og Kvinder. Ap. 6, 5, 14.

Naar en forladt Sænder ved Troen paa Kristus blir levendegjort

og høst Kristi Retfærdigheds Hæder, som Gud ser paa ham, som nu han aldrig havde fundet, da søies en ny Sten ind i Guds Kirkes Bygning. Gud vil at alle Mennesker skal indføres i Bygningen. „Gud vil, at alle Mennesker skal blive salige og komme til Sandheds Erkendelse.“ Jesus har høst alle, han har Verdens Synd og gav sig selv hen til en ligeløsningsbetaling for alle.

Gud selv maa bygge Kirken. For det overlodt til os, da var det for-gjæves, naar Herren ikke bygger Huset.

Men Gud vil udføre Arbejdet med os og ved Midler som han har givet Menigheden. Disse er Raadsmændene: Ordet, Daaben og Rådverden. Disse er Redskaberne for Kirkes Opbyggelse.

Daaben er Gjenfødsels Bad, ved den frelles vi, og bliver retfærdiggjorte og Arvinger til det evige Liv. Ved Daaben indlemmes vi i Guds Rige — Kirken. „Gaar hen og gjør alle Folf til mine Disciple idet I døber dem“. Dermed blev Kirken opbygget ved Kvæsternes.

Det som vi nu har skal samtale om er: Kirken opbygget ved den offentlige Forsødelse. Kvæsternes Skulde ikke opbygge Kirken blot ved Daaben, men lærer dem at holde alt jeg har sagt Eder.“ „Gaar bort i af Verden og prædiker Evangeliet for al Skabningen.“ Ordet er egentlig det ene Middel, som vinker Tro i Menneskets Hjerte. Det er Veret af Guds Raade og al Frelse, som er forenet med Kristus. Evangeliet om ham er en Kraft til Saliggjørelse for hver den som tror.

Ap. 6, 30, 32: „Og nu, Brødre, anbefaler jeg Eder til Gud og hans Raades Ord, som er nægtlig til at opbygge Eder og give Eder Ro blandt alle de Hellige.“

Men hvorfor skal Kirken opbygges med den offentlige Forsødelse? Kan ikke enhver lære i Bibelen hjemme?

Jordt Gud har forordnet det saa, Til sin Menighed siger Kristus: „Og jeg vil give dig Dummeraets Riges Røst, og hvad der binder paa Jorden skal være bundet i Himlene og hvad der løses paa Jorden skal være løst i Himlene. Deri er indbefattet alle Rettigheder som tilhører en Menighed. Det er deres Vligt at sørge for at oprette det offentlige Prædikerembede, at hans Ord forkyndes og Sakramenterne forvaltes.“

Vas Ef. 4—11, 16. Og Rom. 10, 6—17.

Kirkes Herre ved høst hørteledes Kirken opbygges paa den bedste Maade. Han befaler: „Fader Kristi Ord ho rigelig iblandt Eder.“ Til sine Hævere: „Prædiker Ordet“.

„Den som taler i Menigheden tale som Guds Ord.“

Erfaringen viser ogsaa, at naar og hvor Guds Ord forkyndes puct og rent, der opbygges Kirken. Hvor derimod andre Midler, nye Opfindelser, Metoder, „new measures“ bringtes, kan man vel for en Tid saa mange Folf sammen, men Kirken opbygges ikke. Man bliver ikke Kristne med alffens Hunding som Menneskene kan finde paa.

Men kan vi dog ikke bruge Guds Ord hjemme? Sig dog den som spørger sig: Væser du rigtig i din Bibel? Den som er en daarlig Kirkesanger er ogsaa en daarlig Bibel-lærer — undtagen saadanne, som ikke kan gaa i Kirke, saafom Syke og gamle Folf.

Guds Ord siger jo: „Fader os ikke forlade vor egen Forsamling som nogle have for Skif.“

Luther skriver i sin Vinshudspostille: „Ja, mange tør vel ogsaa fare løs og sige: Hvorfor behøver vi lærere, Prædiker og Prædikanter, vi kan jo selv lære hjemme? Saa gaar de til at lære og lærer heller ikke hjemme. Eller om de ogsaa lærer hjemme, saa bringer det ikke den Frugt.“

Fader os bruge Guds Ord rigtig hjemme, men forsamler ikke en eneste Kaledning at komme sammen med Troesbrødre for sammen at bede og løse og talte og høre den, som er Sendebud i Kristi Sted. Er Gud vor Fader og Kristus vor Frelser, maa vi da ikke glæde os ved denne Kaledning til at møde Gud ved den offentlige Gudsstjeneste. Læst: „Gud staar i Guds Menighed.“ Pf. 82, 1. Ja salig er den, som af Hjertet med Selmiten kan sige: „Hvor eiffelige ere dine Boliger, Herre Hærloerernes Gud. Min Sjæl længes og vamsnygter af Panglet efter Herrens Førgaarde; mit Hjerte og Kjød raaber med Fryd til den levende Gud! Pf. 84.“

Man tager Eder selv om I er i Troen. Prøvet Eder selv.

(Af Magnus Tideman)).

Disse Ord af Apostelen Paulus staar at læse i hans andet Brev til Menigheden i Korint 13, 5. Ordene gjaldt saaledes først og fremst hvert Medlem af Menigheden i Korint. Men det gjaldt ikke alene for Stedsmenigheden i Korint; det gjaldt ogsaa for hver kristen Stedsmenighed, saalange Verden staar.

Og hvad er det som dette Guds Ord først og fremst lærer os? Jo, det er dette, at om jeg hører til en kristen Menighed, saa er det ikke dermed sagt at jeg er en sand Kristne. Om du, du,

du hører til en kristen Menighed, saa er det ikke sagt at du, du er en sand Kristen. Det gaar saaledes an at være optagen paa ordentlig Vis som Medlem af en kristen Menighed, uden at Gud vedkender sig samme som en sand Kristen eller sit Barn. Men hvad er det da, som en maa have for at være en sand Kristen? Dette Spørgsmaal besvarer Apostelen for os, naar han siger: „Randsager Eder selv om I ere i Troen“. Det er Troen, som vi maa have for at være sande Kristne.

Saaledes ser vi ogsaa her, at Apostelen med Alid vil lære hvert enkelt Medlem af Menigheden i skrift at de maatte ikke mene, at de var Gud velbehagelige og sande Lemmer af hans Kirke her paa Jorden, fordi de hørte til Menigheden i skrift. Og det er vel værd at lægge Mærke til her, at Apostelen i Begyndelsen af dette Brev kalder Menigheden „Den Guds Menighed, som er i skrift“.

Guds Ords Lære.

Denne Lære af Paulus stemmer overens med Jerserens Lære. Vi ved, at han i en af sine Brevlæse sammenlignede Guds Kirke her paa Jorden med en Svødeager. Der var ogsaa Alint i Herrens Svødeager; og han vil, at Svøden og Alinten skal vokse sammen indtil Høsten kommer.

Dette er ogsaa overensstemmende med hvad vi har lært i vor Børnelærdom, dette nemlig, at der er to Slags Lemmer i Guds Kirke her paa Jorden nemlig: Søfere og sande Kristne.

Dermed er det da tilstrækkelig godtgjort, at vi har Marjag til at se til at efterkomme denne Apostels Bormaning og randsage os selv, om vi ere i Troen.

Men skal vi kunne gjøre dette saaledes, at vi kan have den rette Rytte og Velsignelse deraf, da maa vi vide, hvad eller hvordan en Kristens Tro er hvorledes den faaes og hvorledes den rettelig prøves.

Hvad er Troen?

Paa det Spørgsmaal: Hvad eller hvordan Troen er, vil vi begynde med at svare benægtende. Om nu en tror eller antager for sandt alt det, som læses i den hellige Skrift, og da ogsaa iket alt, som læses der om Jesus Kristus, saa har han ikke dermed den sande Tro. En har ikke dermed den saliggjørende Tro. Naar en ikke nægter noget af dette nye omtalte, saa siger vi, at han har den historiske Tro. Og denne Tro er nødvendig til Salighed, men denne Tro er ikke nok.

I Henhold hertil siger Apostelen Jacob i sit almindelige Brev 2, 19, 20. „Du tror, at Gud er een; du gjør

vel; ogsaa Djævelen tror det og skjæler. Men vil du vide, du forfængelige Menneſte, at Troen uden Gjærninger er død?“ Apostelen Jakob nævner her en guddommelig Sandhed, og det er denne, at Gud den sande Gud, er en Gud. Og om du tror denne Sandhed, vil han sige, men har denne Tro saastige i dit Doved, i din Forstand, uden at den er bleven til Liv i dit Hjerte, og uden at Kjærligheden er bleven optændt derinde, den Kristi Kjærlighed, som tvinger dig ikke mod din Vilje, men med din Vilje til at gjøre det, som er godt og Gud velbehageligt, saa maa du ikke troste dig med, at du har den saliggjørende Tro. Thi saalænge Troen hos dig ikke har vasket den Kjærlighed, som altid vifer sig virksom i gode Gjærninger, saa er denne din Tro død. Og heraf ser vi da klart nok, hvorfor den historiske Tro ikke kan hjælpe os til Salighed. Det er dette, at den er død. Det vil sige virksom og lader Hjertet blive uforandret.

I de nylig anførte Ord af Apostelen Jakob indeholdes ogsaa et andet Slags Bevis for, at den historiske Tro er ikke den frelsende Tro. Og dette udtaler han i de Ord: „Ogsaa Djævelen tror det og skjæler“. Djævelen tror ogsaa denne Sandhed, at Gud er een. Her læres det os, at ogsaa Djævelene har den historiske Tro; men de skjæler ved den Tro, fordi den ikke kan blive levende hos dem og kan ikke virke Kjærlighed til Gud hos dem, de er for dybt faldne til det.

Hvorledes Troen forbedres i Hjertet.

Men vi ville nu ogsaa her fremstille et Eksempel paa, at et Menneſtehjerte maa forbedres for Troen. Og denne Forberedelse er dette, at Voven maa have udrettet baade sin første og sin anden Gjærning i et Menneſtehjerte, før den sande, levende Tro kan faaes derinde. I vor Børnelærdom have vi lært, at Voven kan være os til Rytte paa 3 Maader. Den kan for det første lære os at kjende vore Synder og Guds Bredde over Synden. Og for det andet kan det blive os en Englemester, som driver os til Kristus for at søge Frelse og Salighed hos ham. For det tredje lærer den os at kjende Guds Vilje om, hvad vi skulde gjøre og ikke gjøre.

Den som nu for Alvor ser sig selv i Vovens Speil, han vil finde ud, at der er ogsaa meget godt, som Gud har befolet ham, og som han ikke har gjort, og saa meget ondt, som Gud har forbudt ham, og som han har gjort. Saaledes vil han lære af Voven at kjende sin store Syndegjæld, en Gjæld, som Jerserens har betegnet med ti tusinde Talenter; det

vil sige en saa stor Gjæld, som ingen af os kan betale igjennem al Evighed. Videre kan man ogsaa ved Vovens Betragtning lære at kjende Gud, som en hellig Gud, der bader Synden og som en retfærdig Gud, som straffer det onde og belønner det gode. Og naar nu ogsaa Svøderen nævner sine til at se i al sin Strenghed Trudslerne i Voven, og som dette, at Herren ikke vil holde den uskyldig, som tager hans Navn forfængelig; og tillige dette, at Herren var Gud er en stærk og nidfar Gud, som hjemfører Jædres Dufkab paa Vørene i tredje og fjerde Ved paa dem som hade mig. Og naar han ogsaa Syn paa Vøerne, som Gud har lagt til Voven, og som er dette, at det skal gaa den vel, som hæder Jæder og Moder og han skal længe leve paa Jorden; og tillige dette, naar Herren siger: „Jeg gjør Miskundhed indtil tusinde Ved mod dem som ikke mig og holde mine Bud.“ Og bliver nu Samvittigheden ved alt dette rigtig baagen og følger Svøderen med sin Anklage, følger ham hvor han staar, og hvor han gaar og hvor han ligger, følger ham ved Nat og ved Dag og anklager ham, som Guds Voks Svøtræder, og som den, der har fortjent Død og evig Jædømmelse; da bliver der alvorlige og tunge Tider for den sandebetvængede og angrebne Sjæl.

Og baade den nu Erkjendelse til at tage sin Tilflugt til Kristus og søge Frelse og Salighed hos ham og hos ham alene, og kunde den nu tillegne sig Jesus Kristus med al hans Naade og Gave, saa vilde den være hjulpen og vilde saa Fred med Gud og med sig selv.

To Ting kan staa i veien.

Men der er to Ting, som endnu kan komme til at staa den i veien. Det ene er, at det falder det naturlige Menneſte for hoardt at ville lade sig frelse ved Guds Gjærning alene eller ved Naaden alene, saa længe det har nogenfombest Udbygt for at kunne hjælpe sig selv. Det andet er, at det nu anser sig alt for uværdig til Naaden i Kristus. Og saa beslutter det sig til at blive rigtig gudstræt og front og at drive paa med Vovens Gjærninger for derved at vinde Guds Velbehag og gjøre sig værdig til Naaden. Og naar det nu ikke kan bringe det længere selv, saa vil det vende sig til Kristus for at Naaden i ham skal gjøre det manglende. Eller det kan hende, at en beslutter sig til at prøve paa at naa helt frem til Saligheden ved at følge den Salighedsvej, som Voven vifer, og som udrettes som saa: „Det Menneſte, som gjør de i Voven befalede Ting, skal leve berøvet“; eller „hold Døden, saa skal du blive salig.“ Saaledes kan det nok

gaa til, at et Menneſte, som ved Voven har lært at kjende og angre sin Synd, endnu ikke vil lade sig frelse ved Kristus alene, men indbilder sig at kunne opnaa Frelse og Salighed enten hatet eller helt ved egne formentlige gode Gjærninger. Dette er jo aldeles bagvendt; men skald et saadant Menneſte bliver sin Beslutning tro og i al Oprigtighed og Kjærlighed prøver paa at opfylde Voven, saa vil det finde ud, at det ikke har kræft til i nogen Naade at opfylde den endfjæde da at opfylde den fuldkommen. Nu har da dette Menneſte lært, at hvis det ikke var nogen anden Vej til Salighed end Vovens Vej, saa maatte det gaa evig fortabt. Nu følger dette Menneſte Sandhed, hvad det er, og det være fortabt og fordsat til den evige Død. Voven er nu bleven dette Menneſte en Englemester til Kristus. Og Evangeliet blir nu for dette Menneſte, hvad det er i sig selv nemlig, et alædeligt Budskab. Nu er Veien til dette Menneſtes Hjerte beredt for Kristus; det er færdigt til at ankomme ham.

Hvad du endnu trænger.

Og hvad nu dette Menneſte mere trænger til, for at det kan tro paa Kristus og komme til Kristus, det vil vi lade Evangelisten Johannes lære os, naar han i sit Evangelium 1, 11-13 B. siger: „Den som til sit Eget, og hans Eget ankomme har ikke. Men saa mange, som han ankomme, dem har han givet Røgt til at blive Guds Barn, dem, som tro paa hans Navn, hvilke ikke ere fødte af Mod, ei heller af Mjæds Vilje ei heller af Mandes Vilje, men af Gud.“ Det er Jesus Kristus, som Evangelisten taler om, naar han siger: „Den som til sit eget.“ Og han mener dermed, at han kom til sit Folk, Jæderne, da han kom til Verden. Vi ved af det gamle Testaments Historie at Gud udvalgte sig Abraham og hans Afkom til at være hans Eledomsfolk fremfor alle Slægter paa Jorden. Gud vilde hos dette Folk bevare den sande Kundskab om ham og den sande Dufkelse af ham gennem Tiderne til Tidens Fulde kom, da han vilde sende sin Søn født af en Kvinde. Og vi ved, at han blev født af sin Moder, Jomfru Maria i Bethlehens, Davids Stad. Da kom han til sine egne, men de ankomme ham ikke. Det vil sige, at største Dele af Jæderne lærte ikke at kjende ham, for den han var og vilde derfor ikke antage ham for at være den han var. De vilde ikke antage ham for at være den Abraham's Søn, i hvem alle Jordens Slægter skulle velsignes. De vilde

(Fortf. paa Side 6.)

Pacific Herald

Aristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor A. O. Bjørke

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Bjørke, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Kbheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kbheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adresseforandring.

Skittering paa den „røde Pap“ og Begjæring om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger længere en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adresseforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Ordbrud bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Kirkeindvielse i Arlington.

Søndag den 27de April var en stor Festdag for Vor Frelseres Menighed i Arlington. Den Dag skulde Buglet Sound Sangerforbund møde i dens Midte og Menighedens restaurerede Kirke skulde indvies ved en af Menighedens forhemsærende Præster, Pacific Distrikts afholdte Formand, Pastor V. E. Jøse.

Truende Veir holdt den Dag ingen af Menighedens Medlemmer eller Venner hørte. Alle Veie der ledede til Arlington var, fra den tidlige Morgen, godt beklædte. Paa Voens Gader hørtes næsten bare Rørl den Dag. Rabomenighederne sendte sine Sanglor og mange andre med. Fra

Bellingham i Nord til Tacoma i Syd var hele Strækningen langs Sundet repræsenteret.

Kirken blev meget snart fuld af Folk. Børne og Børne hares ind indtil næsten hver Fod af Gulvet var optaget. Sangene og Krogene var ogsaa optaget af sande og unge maatte staa. Derfor maatte Voens Overhus aabnes og der paahørte en stor Forsamling en engelsk Prædiken ved Pastor R. A. Larsen fra Tacoma.

Guds tjenesten aabnedes med Læsning af Indgangsbaanen ved Pastor E. N. Nordgaard, fra Everett. Prædiken holdtes af Pastor W. A. Christensen, fra Stanwood. Menighedens Historie oplæstes af Pastor G. O. Lane, fra Bellingham. Altertjenesten forrettedes ved Formand Pastor V. E. Jøse. Foruden de nævnte Præster deltog Pastor W. Skonhood, fra Lawrence, Past. S. A. Stab, fra Seattle, og Menighedens Præst, Past. S. G. Baalsen, i Læsning af de anordnede Skriftneder. Indvielsesprædiken holdtes ved Formand Jøse. Med Sakarias, 1: 6-10 som Text holdt han en kraftig mandende Prædiken. Vor Frelseres Menighed havde hørt en ringe Begyndelse—der var ikke mange da den blev organiseret—men havde dog virket til megen Betsignelse for mange. Den er ikke nu en meget stor Menighed, men har dog alle Herrens herlige Gaver til fornavn. Dobbelt er en Guds Frelsesanstalt paa Jorden og det er stort. Deren har grundlagt den paa sit Ords Grund og han vil ogsaa følge den med sin Raade i Fremtiden, vil selv fuldføre det begyndte. Et Guds-tjeneste afsluttedes ved Pastor Nordgaard. Kirkeforret fra Nord Bellingham sang vakkert et par Sange, og de sjældne Solner bemærkedes.

Vor Frelseres Menighed i Arlington blev stiftet den 1ste Mars 1893 ved Pastor Jøse. For den Tid havde Pastor Jørgensen holdt Guds-tjenester paa de Trækter. Følgende Præster har betjent Menigheden: G. B. Hoel, V. E. Jøse, J. Blakken, O. Sjøvold, S. M. Thernagel, V. Hørfstad, S. O. Table og fra 1907 af Menighedens nuværende Præst, Pastor S. G. Baalsen. Den 1ste Mars i aar holdt Menigheden 20 Mars Fæst.

Den nye Kirke blev bygget for nogle Aar tilbage, men blev ikke fuldt indredet før i Aar. Sele det Indvielses blev oplyst. Alter og Altertavle—med Kristusstatue—Møring med Møstelsbetæl, Prædikenstolen m. m. Den giver et venligt indbydende Indtryk udenfor og er indendørs net og beroligende. Den lille Menighed har gjort store Opfærelser for at faa dette gjort. Maatte Gud i Raad holde sin Gavn over Vor Frelseres

Menighed til mange byrefjæbte Sjæles Frelse.

Menighedens Kvinder, med Hjælp fra Voens Amerikanske Kvinder, bevariede den store Forsamling i Voens Operahus baade til Middag og efter Sangerfejlen om Eftermiddagen.

Korr.

Fra Kredsmødet.

Engel Sound Kreds af den norske Synode holdt sit Aarsmøde i Milltown n. r. l. Menighed, Pastor W. A. Christensen's Skole, Tirsdag den 20de—Torsdag den 22de Mai.

Mødet var meget godt besøgt. Den lille Kirke var, som Regel, fyldt til Trængsel hver Dag. Af Kredsen var de fleste mødt frem. De fleste Menigheder havde ogsaa sendt sine Delegerter og mange Gæster fra de omkringliggende Menigheder havde mødt frem til helles Opmuntring og Glæde. Skal der Hages demerang saa maatte det være over dette at flere af Delegerterne forsvandt før Mødets Slut.

Den første Dag—Tirsdags Eftermiddag—blev Milltown Menigheds Kirke indviet. Kirken var fyldt til Trængsel af opmærksomme Tilhørere. Pastor W. A. Christensen, Menighedens Præst, holdt Prædiken over den 11de Salme Ps. 24. Pastor V. E. Jøse holdt Betspredikenen og indviet i Kirken i den Trettige Guds Navn til sit hellige Brug. Prædiken tog til Løst den 12de Salme og doerlet var ved disse Ord: „Herren har gjort store Ting imod os; vi blev glade.“ Han mindet om at Herren i den forløbne Tid havde bevist os mangen Betsjæring baade stor og liden og som hans Børn glædet vi os ved dem. Naar vi idag var samlet for at indviet dette Hus til hans Vær, saa vilde vi dog mest glæde os over hans store Betsjæring og Raades-besværligheder mod os. Han havde givet sin Menighed og dermed ogsaa denne Menighed, Hønt liden, Raadsmidlerne og det var store Gaver de bragte os. Prædikenen opfordret til at Menigheden til at tage sig af sig af disse Gaver, til jo mere de tog til sig desto mere og større Glæde vilde de faa.

For uden disse to tog følgende Del i den hellige Gudsord: Pastorerne R. P. Kæster, L. V. Øredig, S. Nordgaard, Geo. Lane og S. G. Baalsen. Et Offer paa \$50.00 optoges til Menighedens Byggeplan.

Milltown Menighed tæller kun 10 a 11 Familier. At de nu har vist et saa høit Gudsord vidner om Interesse og Offervillighed. Maan ogsaa dette Hus blive Menigheden til megen Glæde og Gavn!

Som Tema for Samtalen ved dette Kredsmøde var opstillet følgende:

de: „Hvordan Guds Kirke bygges.“ Følgende indledet Samtalen Onsdag: Pastor S. Nordgaard over a) Ved Ordets offentlige Forskyndelse; Pastor O. Sjøvold over b) Ved Sakramenternes rette Forvaltning. Onsdag Aften gaves et Program til bedste bestaaende af Sang af Menighedens stor og første Taler af flere af de tilreisende Præster. Torsdag indledet Pastor Olof Eger over „Høit Hjem og vore Børn“ og Pastorerne V. E. Jøse og V. Hørfstad over Afholdelsagen. Følgende Resolution forslutet af Pastor V. Hørfstad blev antaget og bekræftet at trufes i Pacific Herald:

Afholdelsagen.

1.

Druffenskab er en stor Synd, som udelukker fra Guds Rige ligeaa vel som Dø, Nord og Tøveri. Ef. 5, 18. Gal. 5, 16-21.

2.

For Uds Saloon- eller Udskjævningsforretning er en sundig Trafik, som ikke gaar over Mennefsheben, men bringer Glæde, idet den frister til mange Synder, især: Druffenskab, Lediggang, Høit Selskab, Udfærdighed, Nord, Selvmord, Misbrug af Tid og Penge osv. Ordsp. 20, 1, 31, 4. Ef. 5, 22, 28, 7. Ordsp. 23, 29-35.

3.

Med denne Forretning bør alle Borgere arbejde med alle lovlige Midler for at bevare Næstens Betsjæring især hans gode Navn og Angie, hans Hjem og Guds. Derfor bør vi støtte med rette Grunde Bevægelser for Prohibition af Druffenskab i vor egen Kommune og i hele Landet.

4.

Med denne Arbejde maa vi ikke indbilde nogen, at han bliver en god Kristen, naar han bare kan afholde sig fra Druffenskab.

Om denne Vast end fortjener Selvbedes Tid, saa er dog ikke almindelig Udværelighed noget, hørdet, man fortjener at kaldes en Kristen og blive salig. Luk. 18, 9-14.

5.

Seller ikke vil vi berøve nogen hans kristelige Frihed og belurde ham med Gud som: rør ikke, smag ikke, tag ikke derpaa osv. Kol. 2, 20-23. Derfor vil vi heller ikke forbyde nogen det, om han i kristelig Frihed sætter sig for aldrig at smage Vin eller stærk Drik. 12 Kong. 10, 15. 1 Krøn. 2, 55. Jer. 35, 2-14.) naar man bare ikke indbiller sig derved at være bedre end andre. Men vi vil paastaaende hoerandere om ikke at misbruge vor kristelige Frihed eller lede nogen i Tristesse.

Følgende Embedsmænd for Kredsen valgtes for det kommende Aar: Formand Pastor O. Sjøvold; Viceform. Pastor S. Madsen; Sekretær, S. Myron. Til Programkomite valgtes

Pastorerne B. Garstad og S. Nordgaard. Det næste Kredsmøde skal, om Gud vil, holdes i Immanuel Menighed, Lawrence, Past. Skouhøvs Kald fra Tirsdag den 16de til og med Torsdag den 18de September. Følgende Program foreligger:

„Stedsmenighedens Pligt til at sørge for at Guds Kirke kan bygges og befastes.“

Tirsdag.

Andagt, M. A. Christensen.
L. Nieme—Ref., Geo. Lane; Supl., Bergesen.

Onsdag.

10 Form. Gudstjeneste med Altergang. Prædikant, S. A. Stub; Supl., E. C. Jois. Skrifttale, G. Nordgaard; Supl., O. Eger.

2 Eftm. Andagt, O. Eger. Samtalen fra Tirsdag fortsættes.

Torsdag.

10 Form. Andagt, Skouhøvd. 2. Ude. (Guds Kirke bygges og bef.) Ref., S. Gaalkou; Supl., M. A. Christensen.

2 Eftm. Andagt, O. Eger. Samtalen fra Formiddagen fortsættes.

Torsdag Aften.

Ungdomsmøde.

S. Wron.

E. Rasmussen.

Under Kredsmødet indløb der Bud om at Pastorerne R. A. Larsen og A. O. Bjerke nu var kaldt til at gaa ud til Kina som Missionærer. I den Anledning, og fordi at endnu en tredje, nemlig Past. E. V. Brevig, skulde gaa til Missionen i Alaska, jatte Mødet en kort Stund tilside for at opmuntre de tre Brødre og nedbede Herrens rige Velsignelse over deres fremtidige Virke. Pastor B. Bergesen holdt en kort Tale for de bortdragende og ledet i Bøn. Pastor Bjerke svarede paa egne og de fraværende Brødres Bøgne idet han takkede for godt Samarbejde, ønsket Kredsen Herrens Velsignelse i Fremtiden og bad endelig om ikke at glemme dem i sine Bønner som nu stod i Færd med at drage ud paa Hedningsmissionsmarken.

Olof Eger, Sekr.

Fra vort Virkefelt.

Stanwood, Wash.

Bønner af Mrs. J. L. Jacobsen i Færebørn overraskede hende ved at give hende en rigtig gammeldags Surprise. Især de gif gav de hende Ordre at købe et pent Gulotæppe for den nye Parlor.

Mandag den anden Juni blir der Altergang i Stanwood Kirke kl. 11 Formiddag og Camano kl. 3 Eftermiddag.

Det Festskrift som udgives i Anledning af Vibeorglets Indvielse i Stanwood Kirke er nu færdigt. Det indholder et valfert Digt om Orglet ved Pastor Johannes Vothne, et Brev fra nu afsede Pastor Lauritz Carlsson om Menighedens Stiftelse den 9de August 1876. R. P. Voue fortæller om Opførelse af den gamle Kirke, da man kom til Stanwood fra Ufaladda til Centerville, som Stanwood dengang hedte. Mrs. Annelie Christensen skriver om sit første Besøg til Settlementet i 1877, dengang da der var flere Korste i Port Blafelen end selveste Seattle. Pastor Jøberg gir en minnet Skildring af sin Ankomst til Vestkysten og Pastor Jois skriver bevingede Ord om Menighedens første Sangkor, samt Menighedsskolen. Om sidstnævnte, skriver ogsaa Lærer Høstenstad. Skriftet indholder Billeder af Stanwood Kirke, Præst og Præstegaard, Menighedsskolens Afgangsklasse i 1911, det gamle og nye Kirkekor, Præst der har betjent Menigheden fra 1876 til 1913. Desuden Billeder af Camano og Færebørn Kirker der staar i Kaldsforbindelse med Stanwood. Endelig Billeder af Josephine Alderdomshjem og Skrift om samme ved en af Direktorerne, A. A. Sandwick. Festskriftet koster porto frit 25c og faaes hos Alderdomshjemmet. Bestiller P. T. Larsen, Stanwood, Wa.

Fra Teller, Alaska.

Somvidt jeg husker har Beretningerne om mine Reiser altid været glædelige. Denne Gang maa jeg komme med en anden Vnd. Jeg er jult vendt hjem fra en Rejse til Shismareff. Den lille Flok der kom nu tæller cirka 85 Sjæle, fandt jeg sønderrevet af Kræftere. Skolerne driver Mission paa Kotzebue Sound Strøget. Kun fæls eller få Familier er ikke gaaet over til dem.

Forsvrigt er alt vel. Ved Stationen er alle friske, arbejdsdygtige og legedygtige.

Senligt

S. W. Tjernagel.

Teller, Alaska, 18de Mars, 1913.

Tacoma, Wash.

Førrige Uge gav Olga Song og Sofie Larsen sine Receptals.

En udmerket Hunderholdning fandt Sted førrige Onsdags Aften. Syv Piger deltog i Programmet.

I den senere Tid har der herket adskillig Trøst blandt Elever og Lærere i Anledning af Slutningssepa-

minerne. I det heletaget har Eleverne staar sine Prøver godt.

Fredag denne Uge, Dagen efter Skolens Slutning, agter Skolens Lærere og Elever at tage en Vaadtur paa Puget Sound. Førrerende Elever, Gæster og andre Venner af Skolen er ogsaa velkomne.

En særdeles valfert Fests holdtes sidste Fredag i Anledning af Menighedsskolens Slutning. Fests holdtes i Kirkens Basement, der var fuldt omtrent til sidste Plads. Skolebørnenes Forældre og Sløgtninge var naturligvis tilstede, og ved Siden af disse var ogsaa Public Skolens samtlige Lærere og Elever, der var lærerligt indbudte. Programmet, der blev udført af Menighedens Børn, var baade righoldig og godt. En Del af Børnene havde lært udenad længe eller kortere Skriftaffuit, som de oplæste klart og tydelig og med god Førrerelse, en Del havde lært udenad flere Sange eller Kirkejalmer, som de sang rigtig valfert. Dele Programmet var en Beskæftelse af de Aristnes Tre og Haab og kunde ikke andet end gjøre et sterkt Indtryk paa Tilhørerne. Af de Hamdiges og Dindes Mund bereder Herren sig Lev.

Førrige Søndag var her Konfirmation. Der var mange Jøll tilstede, baade fra Parland, Tacoma, Ohop og Roy, saa vor store Kirke var omtrent fuld.

Søndag Aften holdtes Skoleprædiken af Past. Garstad. Med den 11de Davids Salme som Udgangspunkt talte han Især til Akademiet afgaaende Alasie. Hjertelig og indtrængende mindede han om, at deres egentlige Førrerelse i Videt er at drive Førrerelse med Gud.

Mrs. Gnsbu fra Silvana besøgte Akademiet denne Uge.

Gertrude Christensen, som paa Grund af Sygdom maatte forlade Skolen i Januar er iblandt os igjen, denne Gang kun paa Besøg.

Olof Bendixon der graduerede fra Akademiet i 1901 afslagde Skolen et kort Besøg sidste Søndag.

Mrs. Chr. Lucasi fra Tacoma, hvis Søn har gaaet paa Menighedsskolen var tilstede ved Slutningsfestlighederne Fredag Eftermiddag. Hun udtalte sin store Tilfredshed med de Fremfærd hendes Søn havde gjort paa Skolen.

Pastor og Mrs. A. O. Bjerke var tilstede ved Menighedsskolens Afslutningsfest Fredag.

Ella Xavier, der har holdt Skole i østlige Washington er netop kommen hjem. Ligeledes Hanna Jacobsen. Miss Clara Knudsen var ogsaa herude førrige Søndag.

Seattle (Vallard.)

Søndag 23de afholdtes Konfirmation. 15 konfirmeres. En blev konfirmeret før p. G. a. Krefse. Et Offer paa \$60 optoges til Indremissionen.

Søndag 1ste Juni holdes Altergang kl. 11 paa Korst. Anmeldelse finder Sted Fredag kl. 8.

I Juni holdes kun Aftenang første og sidste Søndag. Første Søndag norsk, sidste Søndag engelsk.

Pastor Eger betjener Menigheden under Past. Bergesens Fravær med Tilrædelse sidste Søndag i Juni. Adr.: 1215 Harrison St. Phone East 5966.

Kirkesanger Solland er af Menigheden kaldt til at holde Gudstjeneste de Søndag Form., da der ikke er Prejt. Aftenangene holdes som før skiftesvis paa Korst og Engelsk. Disse holdes ved Past. Eger.

Past. Bergesen holder sin sidste Gudstjeneste før Ferien Søndag 8de Juni, kl. 11, reiser med Hustru og to Børn samme Aften østover. Børnene blir hos Tanten i Wisconsin. Efter Søndendet gaar Veien til N. D., hvorfra „Williamshavn“ seiler den 24de Juni. 2den Juli ankommer Vaaden til Bergen, 1de til Stanger. Til alt dette saar vi da hie: „Om Gud vil.“

Mr. og Mrs. E. Pedersen samt Alf Bergesen kommer til at bo i Præsteboligen, og man kan henvise til dem saadanne, som ønsker kirkelig Betjening, saa vil der bli sørget for, at en Præst blir underrettet. Phone: Vallard 1306. Ellers kan man træffe Past. Eger hver Søndag Aften efter Gudstjenesten. De her beskændigerte Ordninger bedes Pacific Herald's Lærere at gjøre godt bekendt, ligesom det vil være en Guds, om de sket, som uddeles i Kirken desangaaende, blir bragt til flest mulig hjem af vor Kirkefreds.

HANS E. KNATVOLD

Real Estate, Loans & Investments

Jeg har en Række af tiltrækende Kjøb i 5, 10, 20 og 40 Acre Land, der vil danne gode hjem og sikkert Familieophold.

Hvis de ønsker et Laan eller agter at utlaane Penge paa fast Sikkerhed, lad mig saa høre ifra dem.

Jeg har været bosat i Tacoma siden 1884. For min Ansvarlighed henviser jeg til enhver Bank eller Forretningsmand i Byen.

322 Provident Bldg.

Phone Main 7990

Tacoma

(Fortf. fra Side 3.)

ikke antage ham for at være den forjættede Frelser, den Frelser, som de havde ventet paa med saadan Vanskelighed. Og det, som stod dem imod derfor, det var Jordanne, det vil sige, egne forud fattede Meninger, som de havde gjort sig selv angaaende Jordanen den Frelse var, som han ikke bringe dem. De havde forstaaet de hellige Skrifter om ham hødelig og ikke enandelig, og derfor annammede de ham ikke. Men saamange, som ham annammede hedder det videre, det vil sige: Der var dog endel af Jøderne, som annammede ham. Det var endel, som lærte ham at kende for den, han i Sandhed var, og de antog ham som saadan. De antog ham som sin Frelser fra Sand, Død og Satans Rige. Og den gav han Magt til at være Guds Vorn. Og Evangelisten siger, at de blev Guds Vorn ved Troen paa Jesus Kristus og denne Tro kom de til ved en Fødsel. Men de kom ikke til Troen paa Jesus Kristus ved en Fødsel af Møde Billie og heller ikke ved en Fødsel af Wande Billie. Det vil sige: De kom ikke til Troen paa Jesus Kristus ved den legemlige Fødsel; de kom ikke til denne Tro ved nogenformelt eget Gjerning eller Bestræbelse; De kom heller ikke til denne Tro ved nogenformelt andet Menneskes Gjerning eller Bestræbelse. Men de kom til Troen paa Jesus Kristus ved en Fødsel af den Helligaand.

Saa have vi da hørt, at evangelisten Johannes lærer os, at det Menneske, som er beredt til at annamme Kristus, bliver, ved en Fødsel af Gud, meddelt den sande levende Tro paa Kristus indtræder i Gudsarmfavn med Gud og bliver hans Barn og da altsaa ogsaa hans Arving til Salighed i Forening med Gud baade her og hiort og endelig, Arving til den Herlighed, som var beredt os alle før Verdens Grundvoold blev lagt.

Kaninger eder selv.

Og, huses du, min Ven eller Veninde, at det kunde være værdt for dig ret for Alvor at prøve paa at randsage dig selv, om du er i Troen, saa vil vi til Slutning give dig nogle Vink om, hvortledes en saadan Prøve skulle være.

Spørg dig eller undersøg, om den Kundskab, som du har om Gud og hans Vilje er bløvet til Liv i dit Hjerte, som at din Vilje har faaet baade Vigt og Kraft til i nogen Maade at følge Kundskaben i Livet; og om du giver de guddommelige Sandheder dit levende Vilskab eller Samtykke. Find ud, om du i Sandhed har lært at kende dine Sander som vel som hele din Medfølelse Syndig-

hed og onde Tilbøjelighed og om det gjør dig hjertelig ondt, at du har fundet mod Herren din Gud. Se til at kende ud, om du har lært at kende Jesus Kristus som din eneste Frelser fra Synd, Død og Satans Rige. Om du har en sand Vængsel efter Naaden i Kristus, en hjertelig Tillid til Kristi Fødselsgjørelse for dig, og om du ret levende har tilegnet dig ham med alt hans Arbejde og al hans Fortjeneste for dig. Og prøv, om du med Sandhed kan sige: O Jesu, du er min, Jeg vil og være din; Se Hjertet Sjæl og Livet har jeg, min Gud, dig givet hvad dig kan behøve af mig i mine Dage, til jeg dig bliver lig. Har du lært at kende Herren din Gud, fordi han har elsket dig først? Omgaaes du stiftig med Gud ved Bøn og hellige Betragtninger? Er du en nødsbehovrig og stiftig Gæst ved Herrens Raadebord? og saa fremdeles.

Se nu til, om du kan svare ja paa disse og lignende Spørgsmaal og sjaa dig ikke til No, førend du kan dette. Thi disse Ting er ikke Hjemdemærker paa den sande levende Tro. Saa randsage eder selv, om i ere i Troen. Prøver eder selv! Ja enhver prøve sig selv, og ingen prøve andre i dette Stkke. Og for at du kan have rigtig Viste med dette Arbejde sjaa læs stiftig i den hellige Skrift med Bøn til Gud om den Helligaands Oplosning og om et viligt Hjerte at ville leve efter Ordet, sjaa skal du ikke alene blive forvisset om, at du tror, men ogsaa blive forvisset om, paa hvem du tror. Og hertil hjælpe Gud os alle i Raadet Amen.

Den muhammedanske Stammeopdeling.

Oppe i det nordvestlige Indien mellem de lavere Udløbere af Himalajas Gjerakfjæde lever nogle muhammedanske Stammer deres eget frie Liv. De bor udenom den engelske Regjerings Omraade og de maa klare sig selv overfor uventlige Rauber eller Fjender med deres stærke Arm og sikkert rammende Bøsse. Her skal fortælles — efter det engelske Bibel-selskabs Beretning — om en Stammeopdeling, der levede et paa sin Vistuffelig Liv med sin Syster og sin Søn. Han var bekendt for at være en tappet Krigsmand og udfjær i sin Religion. Følgelig regnede han det for en religiøs Pligt i Kølge Koronen, Muhammedanernes hellige Bog, at hade og udrydde alle de „Bantro“, d. v. s. alle, som ikke vilde anerkende Muhammed som sin Profet.

Hu hændte det, at Sønnen, da han var vokset op til Ungalingsalderen, gikstet de falkerige Stetter i det tilgrænsende Britisk Indien. Og en

Dag traf han paa en Bog, som interesserede ham meget; thi den var trost i hans eget Sprog og han kunde læse den. Det var Lukas Evangelium. Han læste det fra Begyndelsen til Enden. Han havde aldrig før læst Mæge til Bog; og vi kan jo let forstaa at den maatte gjøre et dybt Indtryk paa et ungt, modtageligt Sind. Han læste den om igjen, og da var han overbevist, ikke blot om Sandheden, men ogsaa om Sandheden af, hvad han havde læst. Profeten af Nazarets Gudhed, Kendet, Sandhed, Kjærlighed og Visdom overbeviste ham om, at han i Sandhed maatte være mere end en Profet, ja Guds Søn og hans Herre og Frelser. Og han fattede den Beslutning, at han vilde følge denne Herre. Snart efter agraad Dagen, da han skulde forlade den tærbefolkede Slette og vende tilbage ad Bjergstierne til det ensomme Hjem. Han naaede lykkeligt hjem og saa snart der kom en beleilig Time, fortalte han sine Forældre om sine forskjellige Oplevelser og skulde da heller ikke Bogen og sin nye Tro for dem. Hans Fader blev rasende. Ganske uforsyndig om Kristendommen havde han den med nedarvet Had. Saa forbitret blev han, at han vilde stude Sønnen ned paa Stedet. Men Moderen traadte imellem og bad for Gulten. Faderen kaldt da farvidt til Ro, at han gav Sønnen tre Maaneders Hensstand; hvis han derefter fremdeles fastholdt sine nye Ideer, vilde han styde ham ned som en Hund.

Imidlertid blev Sønnen alvorlig syg. Dette sjaa Faderen som en Guds Dom og Styrelse, for at han kunde bli fri for at dræbe sit eget Barn. Men Moderhjertet havde og baagede over Børnet med den største Omhu for at føre ham tilbage igjen til Livet. Og den kristne Tro havde allerede gjenuevtrængt den unge Mand saaledes, at han vidnede paa Sygeleiet om Jesus som sin Frelser og bad for sin Fader og Moder. Denne sidste fik den ufjælige Glæde at spore Tegn til Helbredelse. Og det endte da ogsaa med, at han rejste sig fuldstændig frisk fra Leiet.

En Dag under Sygeleiet fik han Besøg af en Fætter. De to var hinanden meget hengivne. Fætteren sagde til ham: „Jeg tror ikke paa Kristendom; men jeg ønsker dog ikke at se dig myrket. Saa snart du er istand dertil, skal jeg hjælpe dig til at sligte bort og komme ned paa Sletten igjen.“

Snart efter, da Faderen var borte paa Handelsens Begne, undslap Sønnen altsaa til den nærmeste Jerubanestation og tog med Toget til Amritsar, hvor han søgte hen til den britiske Mission. Her blev han døbt og

gik sit Hjem paa Missionens Hospital, hvor han hjalp til efter bedste Evne.

En Dag, da han var paa Bazaren i Amritsar, mødte han og Faderen Ansigt til Ansigt. Ingen af dem vidste, at den anden var der. Sønnen gjorde hastig omkring og slogte til Hospitalet; og skjønt de beroligede ham med, at han ikke behøvede at være bang, da hans Fader ikke kunde flyde ham paa britisk Territorium, var han rædselslagen og svarede blot: „O, De kender ikke min Fader.“ Missionslagen var saa heldig at træffe Faderen og han indbød ham venlig at besøge dem og sjaa sig til Ro hos dem, saa længe han ønskede. Faderen modtog virkelig Indbuddet og blev en Stund hos Doktoren og hans Familie, idet han gav Ngt paa alt i Huset og paa Hospitalet. Han sjaa Husets Orden og fattede Gjemmets Indbydelse. Han sjaa, hvortledes de Sagar, af hvilke var nogle af hans egen Tro, blev vel modtagne og behandledes, baade Kvinder og Mænd; hvortledes Evangeliet blev forkyndt for dem og Skrifterne udlagte, samtidig med, at Lægen ydede dem den omhyggeligste Behandling. Hvad der gjordt enest Indtryk paa ham var at høre den overstrømmende Taknemmelighed hos dem, der forlad Hospitalet for at vende tilbage til sit Hjem med gjenvunden Helbred og nye Stræfter.

Dagen kom, da Faderen sølte, at han maatte vende hjem igjen. „Men hvad med din Søn?“ spurgte Missionæren. „Han er ikke mere min Søn“ svarede Faderen, idet den gamle Mand kom op i ham. Men han fattede sig hurtig og sagde: „Jeg kom herned med Mord i mit Hjerte i den Hensigt at dræbe ham. Men jeg kan ikke gjøre det mere. De kristne Folk er bedre, end jeg tænkte mig. Tag ham og oplær ham, som I vil.“ Og idet han lod Handlingen svare til Ord, tog han og la den unge Mand sjaa i Doktorens. Denne sagde da: „Du vil sikkert love mig en Ting, at du vil læse denne Bog.“ Det var det nye Testamente paa hans eget Sprog. „Er det all“, svarede Faderen, „da er det intet at love. Naturligvis vil jeg læse den, naar du ønsker det.“ Og saa skiltes de.

Hvor troelig Faderen holdt sit Veste, forstaaer vi af følgende:

Saa Maaneder efter indfandt han sig atter paa Hospitalet i Amritsar og sagde til Doktoren: „Jeg er ikke kommen for at blive. Vi har læst denne skønne Bog, som du gav mig, og som kaldes det nye Testamente. Vi slutter at der ogsaa maa være et gammelt Testamente. I sjaa sjaa vil jeg gjerne læse det med.“ Vi kan forestille os Missionslagens Ja-

lesjer, da han hørte disse Ord. Gvilket Besøg dette var for Bedkomende. Nu var der ikke blot Forjæning i Kraft af Resignation; der var ikke blot Fred og Velvilje, men der var gjensidig Sympati og Broderkærlighed til alles store Glæde. Efter en passende Hvile begav Faderen sig igjen paa Vel hjemmester til Bjergene med Bibelen som en dyrebar Erhvervelse. Lad os tænke os, hvorledes han nærmede sig Hjemmet og mødtes med sin Hustru. Aldrig havde deres Gjenfyn været saa frimodigt og glædesigt. „Sik du den?“ Det var ikke Gutten, men Bibelen, hun spurgte efter. Og med straalende Ansigt holdt han Bibelen i sin Haand og sagde: „Ser er den“. Og nede paa Sletten, paa Missionsstationen, var de fyldt med den aandelige Glæde, der er et Stykke Himmel paa Jorden, og om Aftenen, da de forsamledes til Andagt, priste de sit guddommelige Gode, som havde gjort underlige Ting for deres Pine, og Bønnen opsteg med frimodigt Haab om, at det guddommelige Ord maatte fuldkomme det begyndte Verk ved at føre Faderen og Moderen igjennem til Omvendelse.

Det tog 8 Maanedes for de to Gamle at komme igjennem det gamle Testamente; thi Faderen var jo ofte borte fra Hjemmet. Og saa har vi at berette om det tredje Besøg paa Hospitalet i Aurritfar, hvor denne Siljen led til den lyffelige Missionær: „Vi finder, at det gamle Testamente fortæller om vore egne Profeter Abraham, Moyses, David, Daniel o. s. v. De taler om Gu, der skulde komme. Og i det nye Testamente siger Jesus af Nazaret, at de talte om ham. Hans Være er overmaade skjøn og jand. Han er saa ren og god, at han har bundet mit Hjerte, og jeg er kommen for at blive døbt.“ Dette var en Stund, da Missionslægen fik Lov til at tage Del i „Guds Engles Glæde over en Synder, som ombønder sig.“

Den gamle Mand paa 72 Aar blev døbt til Jesu Kristi Tro, og hans vilde Sind blev hæmmet og omvendt til et lidet Barns Sind.

Se, hvor magtig Guds Ord er i de hellige Skrifter! Og se, hvor vidt-rækkende den Indflydelse er, som ud-gaar fra Bibelselskabets trofaste Ar-bejde for at jende den hellige Skrifte ud omkring til de fjerneste Afkroge og lægge dem i Haanden paa hvem, der vil modtage den i deres eget Sprog. Det bedste vi har faaet med som Arv fra Norge er vor Bibel og de andre kristelige Bøger. Hvor herligt er det ikke at saa læse i Bibelen. Maa alle anskaffe sig en Bibel og læse i den.

P. Skippesstrand.

Notis.

Følgende bedes om at jende deres Adresse, for at vi kan efterkomme deres Pnske:

C. Semingson
Winnie Swanson
N. S. Lillejord

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barneshjem, Parkland, Wash.
- Baalson, H. E., Silvana, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood Blakkan, I. Box 175, Rockford, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Bretvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Carlsen, I., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
- Ensrud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal. Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grönsberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Karstad, B., Parkland, Wash. Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 819 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Iagoes, O., Pt. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1454 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for indremissionen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Otteson, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stenersud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhøvd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arnston	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores.	
Herbst Clothes Shop	8
Banks.	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyslin	8
Rynning	8
Qevli	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerer	
Blødget	
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kittelson	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Paints and Oils	
W. P. Fuller & Co.	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers.	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment

og er det betydeligste Handelshus

i denne Branche i Nordvesten.

Main 1067—

Tacoma, Wash.

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mænd.) Bøne, billige Bærelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Bloek fra

Gawthorne.

Otto C. Ditefen, Bestyrer.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddeit 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krania Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line, til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 392-A 2392
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTILSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wn.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

Luther College
 En kristelig Skole for gutter.
 Fireaarigt College kursus
 Fireaarigt Preparatory kursus
 Erfarne Lærere — Grundig Under-
 visning — Samvittighedsfuld Til-
 fæl — Sund Befindelse — Gode
 Befindelser — Billigt Ophold.
 Graduatier fra anerkendte Akade-
 mier og High Schools optages i
 College Department, jaat fri Tu-
 tion, kan indbente hvad de mangler
 i Korst og Latin. — Mulighed til
 Undervisning i Sang og Musik,
 Bookkeeping, Shorthand og Type-
 writing. — Send efter katalog med
 nærmere Oplysninger og Befindelser
C. R. Freund, Bestyrer
 Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Støt dem som avorterer i Herald

SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
 TO MILLION DOLLARS
 11th & Pacific
 Aaben Lørdags Aftenet
 4 Procents aarlig Rente
 lægger vi til Spareindskud to Gange
 om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chillberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College
 A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
 MEN AND WOMEN
 Second Semester Opens Jan. 25.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium will be ready for
 use about February 1.
 Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.
 Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.
 Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.
 Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.
 Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau
P. Oscar Storlie
 Bedste Betjening til rimelige
 Priser.
 Embalmer og Damesassistent
 Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apothek.
 Ole R. Lien. Harry B. Selvie
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7814 1101 Tacoma Ave

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tacoma Wash.
 Tel. Main 4551

Lien's Pharmacy
 Skandinaviske Apothek.
 Ole R. Lien. Harry B. Selvie
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7814 1101 Tacoma Ave

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Flp-
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

Oplys fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Billetter paa alle første Klasfes
 Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
 COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-J3 Parkland, Wn.

Time
 To wear Herbst
CLOTHES
 YOU'VE GOT TO GO UPSTAIRS
 TO GET THEM
\$15.00
 ONE PRICE ALWAYS
 Take Elevator — Save \$10.00
Herbst Clothes
Shop.
 Second floor
 Open Saturdays till 10 p. m.
 Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arnison
 NORSEK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSEK ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 13th and Pacific Av.
 Kontor Timer—3 til 4 Eftm. Om
 Søndagene ligger Aftale
 Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1—5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 1518 Realty Bldg.

EVAN HYSLIN, M. D.
 Læge og Kirurg
 Fidelity Building, Tacoma
 Tel. Main 400
 Residence Tel. Main 935
 Øine undersøges nøjagtig

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5195
 Tacoma, Wash.